

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/420

af 13. marts 2019

om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 196,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EU-civilbeskyttelsesmekanismen (»EU-mekanismen«), der er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU ⁽⁴⁾, styrker samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne og fremmer koordinationen på civilbeskyttelsesområdet for at forbedre Unionens indsats i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.
- (2) EU-mekanismen fremmer solidariteten mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), men samtidig anerkendes det, at medlemsstaterne har det primære ansvar for forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.
- (3) Naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer kan indtræffe hvor som helst i verden, ofte uden varsel. Katastrofer, uanset om der er tale om naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, bliver stadig hyppigere og mere ekstreme og komplekse, de forværres som konsekvens af klimaændringer, og de tager ikke hensyn til nationale grænser. Katastrofernes menneskelige, miljømæssige, sociale og økonomiske konsekvenser kan være af hidtil uset omfang.
- (4) Nyere erfaringer har vist, at et system, der er baseret på frivillige tilbud om gensidig bistand, som koordineres og fremmes via EU-mekanismen, ikke altid sikrer, at der er tilstrækkelig kapacitet til rådighed til at imødekomme katastroferamte menneskers basale behov på en tilfredsstillende måde, eller at miljø og ejendom beskyttes på passende vis. Det er især tilfældet, når medlemsstaterne rammes samtidig af katastrofer, der både gentager sig og er uventede, uanset om der er tale om naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, og hvor den kollektive kapacitet er utilstrækkelig. For at imødegå disse mangler og håndtere nye farer bør alle EU-instrumenter anvendes på en fuldt fleksibel måde, herunder gennem fremme af civilsamfundets aktive deltagelse.

⁽¹⁾ Udtalelse af 18.10.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 361 af 5.10.2018, s. 37.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.3.2019.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924).

- (5) Det er afgørende, at medlemsstaterne træffer passende forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, herunder sikrer, at der er tilstrækkelige kapaciteter til rådighed til at kunne håndtere katastrofer, navnlig skovbrande. I betragtning af at Unionen i de seneste år har stået over for særligt voldsomme og omfattende skovbrande, som har tydeliggjort betydelige operationelle mangler i flere medlemsstater og i Den Europæiske Katastrofeberedskabskapacitet (EERC), som blev oprettet i form af en frivillig pulje af medlemsstaternes indsatskapaciteter i henhold til afgørelse nr. 1313/2013/EU, bør der også træffes yderligere foranstaltninger på EU-plan. Forebyggelse af skovbrande er også af afgørende betydning i forbindelse med den globale forpligtelse til at reducere CO₂-emissionerne.
- (6) Forebyggelse er af central betydning for beskyttelsen mod naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer og kræver en yderligere indsats. Med henblik herpå bør medlemsstaterne regelmæssigt fremsende sammenfatninger af deres risikovurderinger og vurderingen af deres risikostyringskapacitet til Kommissionen med fokus på de centrale risici. Desuden bør medlemsstaterne udveksle oplysninger om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, navnlig dem, der er nødvendige for at imødegå centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser samt efter omstændighederne risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser.
- (7) Kommissionen bør sammen med medlemsstaterne videreudvikle retningslinjer for at lette udvekslingen af oplysninger om katastroferisikostyring. Disse retningslinjer bør bidrage til at fremme sammenligneligheden af sådan information, navnlig når medlemsstaterne står over for ensartede eller grænseoverskridende risici.
- (8) Forebyggelse og styring af katastroferisici indebærer behov for at udforme og gennemføre risikostyringsforanstaltninger, der indebærer koordinationen af en lang række aktører. Det er vigtigt at tage hensyn til den aktuelle klimavariabilitet og den forventede udvikling i klimaændringerne ved udarbejdelsen af risikovurderinger og risikostyringsforanstaltninger. Udarbejdelsen af risikokort er et afgørende element i styrkelsen af forebyggende tiltag og indsatskapaciteten. Tiltag, der reducerer sårbarheden for så vidt angår befolkningen, økonomiske aktiviteter (herunder kritisk infrastruktur), dyrevelfærd og vilde dyr og planter, miljømæssige og kulturelle ressourcer såsom biodiversitet, skovenes økosystemtjenester og vandressourcer er af allerstørste betydning.
- (9) For at forbedre planlægningen og koordineringen af forebyggelses- og beredskabsindsatsen mellem medlemsstaterne bør Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne kunne etablere specifikke høringsmekanismer. Desuden bør Kommissionen kunne anmode om oplysninger om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger vedrørende bestemte risici, hvis en medlemsstat fremsætter hyppige anmodninger om assistance. Kommissionen bør vurdere disse oplysninger for at maksimere den samlede EU-støtte til katastroferisikostyring og styrke medlemsstaternes forebyggelses- og beredskabsniveau. Den administrative byrde bør mindskes, og sammenkædninger med andre centrale EU-politikker og -instrumenter bør styrkes, navnlig med de europæiske struktur- og investeringsfonde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽⁵⁾.
- (10) Oversvømmelser udgør en stigende risiko for EU-borgerne. For at styrke forebyggelses- og beredskabsindsatsen inden for civilbeskyttelse og mindske deres respektive befolkningers sårbarhed i forbindelse med oversvømmelsesrisici er det nødvendigt, at medlemsstaterne ved gennemførelsen af deres risikovurderinger i henhold til denne afgørelse gør fuld brug af bl.a. de risikovurderinger, der foretages i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF ⁽⁶⁾, med henblik på at afgøre, om deres vandløb og kyster er udsat for oversvømmelsesrisici, og træffe passende og koordinerede foranstaltninger for at mindske disse risici.
- (11) Der er behov for at styrke den kollektive evne til at forberede sig og reagere på katastrofer, navnlig via gensidig støtte i Europa. For at afspejle de nye retlige rammer i henhold til denne afgørelse bør navnet Den Europæiske Katastrofeberedskabskapacitet (EERC) eller den frivillige pulje ændres til Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje.
- (12) Styrkelse af Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje kræver øget EU-finansiering til tilpasning og reparation af kapaciteter samt driftsomkostninger.
- (13) Ud over at styrke de samlede eksisterende kapaciteter bør rescEU oprettes for at imødegå overvældende situationer som en sidste udvej, hvis de eksisterende kapaciteter på nationalt plan og de kapaciteter, som medlemsstaterne på forhånd har givet tilsagn om at bidrage med til Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, i det pågældende tilfælde ikke kan sikre en effektiv indsats mod forskellige former for katastrofer.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27).

- (14) De regionale og lokale myndigheders rolle i forbindelse med katastroforebyggelse og -styring er af stor betydning, og deres indsatskapaciteter skal inddrages i hensigtsmæssigt omfang i alle koordinerings- og indsættelsesaktiviteter, der gennemføres i henhold til denne afgørelse, i overensstemmelse med medlemsstaternes institutionelle og retlige rammer med henblik på at minimere overlapninger og fremme interoperabilitet. Disse myndigheder kan spille en vigtig forebyggende rolle, og de er også de første til at reagere i kølvandet på en katastrofe sammen med deres frivilliges kapaciteter. Der er derfor et klart behov for løbende samarbejde på lokalt, regionalt og grænseoverskridende plan med henblik på at etablere fælles varslingsystemer for hurtig intervention inden mobiliseringen af rescEU samt regelmæssige offentlige informationskampagner om indledende beredskabsforanstaltninger.
- (15) rescEU-kapaciteter bør fortsat have en fleksibel karakter og kunne ændres med henblik på at imødegå ny udvikling og fremtidige udfordringer som f.eks. konsekvenserne af klimaændringer.
- (16) Da påviste risici, samlede kapaciteter og mangler varierer over tid, er der behov for fleksibilitet ved oprettelsen af rescEU. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge rescEU-kapaciteter under hensyntagen til de påviste risici, samlede kapaciteter og mangler.
- (17) For at have velfungerende rescEU-kapaciteter, bør der stilles supplerende finansielle bevillinger til rådighed til at finansiere tiltag under EU-mekanismen.
- (18) Unionen bør være i stand til at støtte medlemsstaterne gennem samfinansiering af udviklingen af rescEU-kapaciteter, herunder leje, leasing eller erhvervelse af disse. Dette vil øge EU-mekanismens effektivitet betragteligt, idet der sikres disponibel kapacitet i de tilfælde, hvor der ellers ikke kan garanteres en effektiv katastrofeindsats, navnlig ved katastrofer med vidtrækkende konsekvenser, der berører et betydeligt antal medlemsstater. Fælles anskaffelse af kapaciteter vil kunne give stordriftsfordele og sikre en bedre koordination i forbindelse med katastrofeindsatser.
- (19) Størrelsen af Unionens finansielle bistand til udvikling af rescEU-kapaciteter bør fastlægges under hensyntagen til listen over kategorier af støtteberettigede omkostninger fastsat i denne afgørelse. Der bør gives fuld finansiell bistand fra Unionen til kapaciteter, der er nødvendige i indsatsen for at afbøde risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser, som kan have betydelige grænseoverskridende følger, og for hvilke beredskabsniveauerne i Unionen vurderes som utilstrækkelige på grundlag af analyser af kapacitetsmangler foretaget af nationale civilbeskyttelsesmyndigheder og Kommissionen. Der bør også overvejes en betydelig samfinansiering for de kapaciteter, som har de højeste erhvervsomkostninger og faste omkostninger som f.eks. kapaciteter til bekæmpelse af skovbrande fra luften. Nøjagtige medfinansieringssatser bør fastlægges i årlige arbejdsprogrammer.
- (20) Med henblik på at afbalancere det nationale ansvar og solidariteten mellem medlemsstaterne bør en del af driftsomkostningerne ved indsættelse af rescEU-kapaciteter være berettigede til finansiell bistand fra Unionen.
- (21) Medlemsstaterne eller deres borgere kan blive påvirket betydeligt af katastrofer i tredjelande. I sådanne situationer bør rescEU-kapaciteter også være til rådighed med henblik på indsættelse uden for Unionen. Af hensyn til solidariteten blandt medlemsstaterne bør driftsomkostningerne ved indsættelse af rescEU-kapaciteter uden for Unionen afholdes over EU-budgettet.
- (22) For at sikre en koordineret og samtidig hurtig indsats bør afgørelser om indsættelse og demobilisering og alle afgørelser i tilfælde af modstridende anmodninger træffes af Kommissionen i tæt koordinering med den anmodende medlemsstat og den medlemsstat, der ejer, lejer eller leaser de pågældende rescEU-kapaciteter. Kommissionen og den medlemsstat, der ejer, lejer eller leaser rescEU-kapaciteterne, bør indgå driftsaftaler, der nærmere fastsætter vilkår og betingelser for indsættelse af rescEU-kapaciteter.
- (23) Uddannelse, forskning og innovation er afgørende elementer i samarbejdet på civilbeskyttelsesområdet. For at styrke effektiviteten og gennemslagskraften af uddannelse og øvelser i civilbeskyttelse, for at fremme innovation og dialog og for at øge samarbejdet mellem medlemsstaternes nationale civilbeskyttelsesmyndigheder og -tjenester er det nødvendigt at etablere et EU-vidensnetværk om civilbeskyttelse. Dette netværk bør bygge på eksisterende strukturer, herunder ekspertisecentre, universiteter, forskere og andre eksperter, unge fagfolk og erfarne frivillige inden for katastrofeberedskab. Yderligere samarbejde om uddannelse, forskning og innovation med internationale organisationer bør også styrkes og så vidt muligt udvides til også at omfatte tredjelande, navnlig nabolande.
- (24) Aktører inden for civilbeskyttelse vier deres liv til at hjælpe andre og investerer tid og kræfter for at hjælpe dem, der har behov for det. Denne form for mod og engagement i EU-civilbeskyttelse bør anerkendes af Unionen.

- (25) Samtidig med at styrkelse af civilbeskyttelsen på baggrund af katastrofetendenser, såsom vejrrelaterede tendenser og tendenser relateret til intern sikkerhed, er en af de vigtigste prioriteter i Unionen, er det afgørende at sikre en stærk territorial dimension, der er styret af lokalsamfundet, da lokalsamfundets indsats er den hurtigste og mest effektive måde at begrænse skader som følge af katastrofer på.
- (26) Der er behov for at forenkle, strømline og øge fleksibiliteten af procedurerne i EU-mekanismen for at sikre, at medlemsstaterne kan få hurtig adgang til den bistand og kapacitet, der er nødvendig for at sætte ind over for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer så hurtigt og effektivt som muligt.
- (27) For at maksimere udnyttelsen af de eksisterende finansieringsinstrumenter og støtte medlemsstaternes bestræbelser for at yde bistand, herunder ved katastrofeindsatser uden for Unionen, ydes der EU-finansiering i henhold til artikel 21-23 i afgørelse nr. 1313/2013/EU i overensstemmelse med artikel 191, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷⁾. Ikke desto mindre bør finansiering til civilbeskyttelsesaktiviteter og navnlig humanitær bistand fortsat være klart adskilt og i fuld overensstemmelse med deres respektive mål og de retlige krav.
- (28) Det er vigtigt at sikre, at medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for effektivt at forebygge naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer og afbøde virkningerne deraf. Bestemmelser i denne afgørelse bør styrke forbindelserne mellem forebyggelses-, beredskabs- og indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen. Der bør også sikres kohærens med anden relevant EU-lovgivning om forebyggelse og katastroferisikostyring, herunder grænseoverskridende forebyggelsestiltag og indsats over for trusler som f.eks. alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler, jf. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU ⁽⁸⁾. Territoriale samarbejdsprogrammer under samhørighedspolitikken fastsætter specifikke tiltag for at tage hensyn til modstandsdygtighed over for katastrofer, risikoforebyggelse og risikostyring, og der bør gøres en yderligere indsats hen imod stærkere integration og større synergier. Derudover bør alle foranstaltninger være i overensstemmelse med og aktivt bidrage til at opfylde internationale forpligtelser som f.eks. Sendairammen for katastroferisikobegrænsning 2015-2030, Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers (FN) rammekonvention om klimaændringer og FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling.
- (29) Med henblik på at sikre en omfattende og problemfri udveksling af oplysninger om de kapaciteter og moduler, der er til rådighed for medlemsstaterne, er det nødvendigt, at de oplysninger, der uploades til det fælles varslings- og informationssystem (CECIS), løbende ajourføres. Med hensyn til de oplysninger, der leveres gennem CECIS, er det også hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne her registrerer kapaciteter, som ikke på forhånd er stillet til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, og som er til rådighed med henblik på indsættelse af disse kapaciteter gennem EU-mekanismen.
- (30) Det er lige så vigtigt at skabe synergier og forbedre komplementariteten og koordineringen mellem EU-mekanismen og andre EU-instrumenter, herunder dem, som kan bidrage til udbedring eller afbødning af skader forårsaget af katastrofer.
- (31) For at ændre de kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er nødvendige for at fastlægge Unionens finansielle bistand til udvikling af rescEU-kapaciteter, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse med henblik på at fastlægge hvor mange og hvilke typer centrale indsatskapaciteter, Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje har brug for, fastlægge de kapaciteter, som rescEU består af, under hensynstagen til de påviste risici, samlede kapaciteter og mangler, oprettelsen, forvaltningen og vedligeholdelsen af rescEU, oprettelsen og tilrettelæggelsen af EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse, risikokategorierne med lav sandsynlighed og store konsekvenser, og de tilsvarende kapaciteter

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

til at håndtere dem samt kriterier og procedurer for anerkendelse af mangeårigt engagement og ekstraordinære bidrag til Unionens civilbeskyttelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁰⁾.

- (33) Målet for denne afgørelse, nemlig at øge den fælles evne til at sikre forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af katastrofer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget eller virkningerne bedre kan nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (34) For at sikre en smidig overgang hen imod fuld gennemførelse af rescEU bør Kommissionen i en overgangsperiode kunne yde finansiering for at sikre, at der hurtigt bliver relevante nationale kapaciteter til rådighed. Kommissionen og medlemsstaterne bør bestrebe sig på at tilvejebringe yderligere kapaciteter, herunder helikoptere til brandbekæmpelse, for allerede i sommeren 2019 at imødegå risikoen for skovbrande.
- (35) Afgørelse nr. 1313/2013/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (36) For at sikre en hurtig gennemførelse af foranstaltningerne i denne afgørelse bør afgørelsen træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse nr. 1313/2013/EU foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 3 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:
- i) Litra c) affattes således:
- »c) at fremme en hurtig og effektiv indsats i tilfælde af katastrofer eller overhængende fare herfor, herunder ved at træffe foranstaltninger for at afbøde de umiddelbare konsekvenser af katastrofer«.
- ii) Følgende litraer tilføjes:
- »e) at øge tilgængeligheden og brugen af videnskabelig viden om katastrofer, og
- f) at øge samarbejds- og koordineringsaktiviteterne på grænseoverskridende niveau og mellem de medlemsstater, som ofte rammes af de samme typer katastrofer.«
- b) Stk. 2, litra a), affattes således:
- »a) fremskridt med at gennemføre katastroforebyggelsesrammen målt ved antallet af medlemsstater, der har stillet oplysningerne, jf. artikel 6, stk. 1, litra d), til rådighed for Kommissionen«.
- 2) I artikel 4 tilføjes følgende nummer:
- »12. »deltagende stat«: et tredjeland, der deltager i EU-mekanismen i henhold til artikel 28, stk. 1.«
- 3) I artikel 5, stk. 1, foretages følgende ændringer:
- a) Litra a) affattes således:
- »a) træffe foranstaltninger til at forbedre vidensbasen om katastroferisici og til bedre at lette og fremme samarbejdet og udvekslingen af viden, resultaterne af videnskabelig forskning og innovation, bedste praksis og oplysninger, herunder blandt medlemsstater, der har fælles risici«.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

b) Litra f) affattes således:

»f) indsamle og formidle de oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed, organisere udveksling af erfaringer med vurdering af risikostyringskapaciteten og lette udvekslingen af bedste praksis med hensyn til planlægning af forebyggelse og beredskab, herunder gennem frivillige peerevalueringer«.

c) Litra i) affattes således:

»i) fremhæve betydningen af risikoforebyggelse, hjælpe medlemsstaterne med bevidstgørelse af befolkningen, oplysning af offentligheden og uddannelse og støtte medlemsstaternes indsats for at levere offentlige oplysninger om varslingsystemer ved at udarbejde retningslinjer om disse systemer, herunder på et grænseoverskridende niveau«.

4) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Risikostyring

1. Med henblik på at fremme en effektiv og sammenhængende tilgang til katastroforebyggelse og -beredskab ved at udveksle ikkefølsomme oplysninger, nemlig oplysninger, hvis udbredelse ikke strider mod medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, og at fremme udveksling af bedste praksis inden for EU-mekanismen skal medlemsstaterne:

a) videreudvikle risikovurderinger på nationalt eller relevant subnationalt niveau

b) videreudvikle vurderingen af risikostyringskapacitet på nationalt eller relevant subnationalt niveau

c) videreudvikle og tilpasse planlægning af katastroferisikostyring på nationalt eller relevant subnationalt niveau

d) stille en sammenfatning af relevante dele af vurderingerne, jf. litra a) og b), til rådighed for Kommissionen med fokus på centrale risici. For centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser og efter omstændighederne for risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser, skal medlemsstaterne beskrive de prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger. Sammenfatningen fremsendes til Kommissionen senest den 31. december 2020 og derefter hvert tredje år og i tilfælde af større ændringer

e) på frivillig basis deltage i peerevalueringer af vurderingen af risikostyringskapaciteten.

2. Kommissionen kan i samarbejde med medlemsstaterne også fastlægge specifikke høringsmekanismer for at styrke en hensigtsmæssig planlægning og koordinering af forebyggelses- og beredskabsindsatsen mellem medlemsstater, der ofte rammes af lignende typer katastrofer, herunder vedrørende grænseoverskridende risici og risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser, der identificeres i henhold til stk. 1, litra d).

3. Kommissionen videreudvikler sammen med medlemsstaterne inden den 22. december 2019 retningslinjer for fremsendelse af sammenfatningen som omhandlet i stk. 1, litra d).

4. Hvis en medlemsstat gennem EU-mekanismen hyppigt anmoder om samme form for bistand til samme type katastrofe, kan Kommissionen efter en omhyggelig analyse af årsagerne til og omstændighederne bag aktiveringen og med henblik på at støtte den pågældende medlemsstat i at styrke sit forebyggelses- og beredskabsniveau:

a) anmode medlemsstaten om at indsende supplerende oplysninger om specifikke forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger vedrørende risikoen svarende til den pågældende type katastrofe, og

b) efter omstændighederne på grundlag af de indsendte oplysninger

i) foreslå indsættelse af et eksperthold på stedet for at rådgive om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, eller

ii) fremsætte henstillinger til styrkelse af forebyggelses- og beredskabsniveauet i den pågældende medlemsstat. Kommissionen og den pågældende medlemsstat holder hinanden underrettet om alle foranstaltninger, der træffes som følge af sådanne henstillinger.

I tilfælde af at en medlemsstat gennem EU-mekanismen tre gange inden for tre på hinanden følgende år anmoder om samme form for bistand til samme type katastrofe, finder litra a) og b) anvendelse, medmindre en omhyggelig analyse af årsagerne til og omstændighederne bag de hyppige aktiveringer viser, at dette ikke er nødvendigt.«

5) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder sammen om at forbedre planlægningen af katastrofeindsatsforanstaltninger, både ved naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, under EU-mekanismen, herunder gennem opstilling af scenarier for katastrofeindsatsen baseret på de risikovurderinger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), og den oversigt over risici, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c), kortlægning af aktiver og udarbejdelse af planer for indsættelsen af indsatskapaciteter.«

6) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje«

b) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Der oprettes en europæisk civilbeskyttelsespulje. Den består af en pulje af medlemsstaternes frivillige indsatskapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed, og omfatter moduler, andre indsatskapaciteter og kategorier af eksperter.

1a. Den bistand, som en medlemsstat yder gennem Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, supplerer eksisterende kapaciteter i den anmodende medlemsstat, uden at dette berører medlemsstaternes primære ansvar for katastroforebyggelse og -indsats på deres område.

2. På grundlag af påviste risici, samlede kapaciteter og mangler, fastlægger Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra f), hvor mange og hvilke typer centrale indsatskapaciteter Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje har brug for (»kapacitetsmål«).

Kommissionen overvåger i samarbejde med medlemsstaterne de fremskridt, der gøres med at nå kapacitetsmålene, jf. de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, og identificerer potentielt væsentlige indsatskapacitetsmangler i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje. Hvis der er identificeret sådanne mangler, undersøger Kommissionen, om medlemsstaterne råder over de nødvendige kapaciteter uden for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje. Kommissionen tilskynder medlemsstaterne til at imødegå væsentlige indsatskapacitetsmangler i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje og kan støtte medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 20, artikel 21, stk. 1, litra i), og artikel 21, stk. 2.«

7) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

rescEU

1. rescEU oprettes med henblik på at yde bistand i overvældende situationer, hvis de samlede eksisterende kapaciteter på nationalt plan og de kapaciteter, som medlemsstaterne på forhånd har givet tilsagn om at bidrage med til Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, i det pågældende tilfælde ikke kan sikre en effektiv indsats mod forskellige former for katastrofer som omhandlet i artikel 1, stk. 2.

For at sikre en effektiv katastrofeindsats skal Kommissionen og medlemsstaterne, når det er relevant, sikre en passende geografisk fordeling af rescEU-kapaciteter.

2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra g), de kapaciteter rescEU skal bestå af, under hensyntagen til identificerede og kommende risici, de samlede kapaciteter og manglerne på EU-plan, navnlig på områderne bekæmpelse af skovbrande fra luften, kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare hændelser og medicinsk katastrofeberedskab. Disse gennemførelsesretsakter skal sikre sammenhæng med anden gældende EU-ret. Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 22. juni 2019.

3. rescEU-kapaciteter erhverves, lejes eller leases af medlemsstaterne. Til dette formål kan Kommissionen yde direkte tilskud til medlemsstaterne uden indkaldelse af forslag. Når Kommissionen anskaffer rescEU-kapaciteter på medlemsstaternes vegne, finder den fælles udbudsprocedure anvendelse. Finansiell bistand fra Unionen tildeles i overensstemmelse med Unionens finansielle regler.

rescEU-kapaciteter opbevares af de medlemsstater, som erhverver, lejer eller leaser disse kapaciteter. I tilfælde af fælles indkøb opbevares rescEU-kapaciteterne af de medlemsstater, på hvis vegne de er anskaffet.

4. Kommissionen fastlægger kvalitetskravene for de indsatskapaciteter, der indgår i rescEU, i samråd med medlemsstaterne. Kvalitetskravene baseres på etablerede internationale standarder, hvis sådanne standarder allerede eksisterer.

5. En medlemsstat, der ejer, lejer eller leaser rescEU-kapaciteter, sikrer, at disse kapaciteter registreres i CECIS, og at disse kapaciteter er tilgængelige og kan indsættes under EU-mekanismen.

rescEU-kapaciteter kan kun anvendes til nationale formål som omhandlet i artikel 23, stk. 4a, når de ikke anvendes eller er nødvendige til indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen.

rescEU-kapaciteter anvendes i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra g), og de driftsaftaler, som er indgået mellem Kommissionen og den medlemsstat, der ejer, lejer eller leaser sådanne kapaciteter, og som nærmere fastsætter vilkår og betingelser for indsættelse af rescEU-kapaciteter, herunder deltagende personel.

6. rescEU-kapaciteter står til rådighed for indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen, når der anmodes om assistance via ERCC i overensstemmelse med artikel 15 eller artikel 16, stk. 1-9 og 11, 12 og 13. Afgørelsen om indsættelse og demobilisering af dem og enhver afgørelse i tilfælde af modstridende anmodninger træffes af Kommissionen i tæt koordinering med den anmodende medlemsstat og den medlemsstat, der ejer, lejer eller leaser kapaciteten, i overensstemmelse med driftsaftaler som fastsat i nærværende artikels stk. 5, tredje afsnit.

Den medlemsstat, på hvis område rescEU-kapaciteter indsættes, er ansvarlig for at lede indsatsforanstaltningerne. I tilfælde af indsættelse uden for Unionen er de medlemsstater, der opbevarer rescEU-kapaciteterne, ansvarlige for at sikre, at rescEU-kapaciteterne integreres fuldt ud i den samlede indsats.

7. Ved indsættelse aftaler Kommissionen gennem ERCC den operationelle indsættelse af rescEU-kapaciteter med den anmodende medlemsstat. Den anmodende medlemsstat skal lette den operationelle koordinering af sine egne kapaciteter og rescEU-aktiviteterne under indsatsen.

8. Kommissionen medvirker, hvor det er relevant, til at koordinere de forskellige indsatskapaciteter gennem ERCC i overensstemmelse med artikel 15 og 16.

9. Medlemsstaterne underrettes om den operationelle status for rescEU-kapaciteter gennem CECIS.

10. Hvis en katastrofe uden for Unionen kan have væsentlig indvirkning på en eller flere medlemsstater eller deres borgere, kan der indsættes rescEU-kapaciteter i overensstemmelse med denne artikels stk. 6-9.

Hvis der indsættes rescEU-kapaciteter i tredjelande, kan medlemsstaterne i særlige tilfælde afvise at indsætte deres eget personel i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 32, stk. 1, litra g), og som præciseret yderligere i driftsaftalerne som omhandlet i nærværende artikels stk. 5, tredje afsnit.»

8) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse«

b) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

»1. Kommissionen opretter et netværk af relevante aktører og institutioner inden for civilbeskyttelse og katastrof håndtering, herunder ekspertisecentre, universiteter og forskere, der sammen med Kommissionen udgør et EU-vidensnetværk om civilbeskyttelse. Kommissionen tager behørigt hensyn til den ekspertise, der er til rådighed i medlemsstaterne og de organisationer, der er aktive på stedet.

Netværket varetager, idet der tilstræbes en afbalanceret kønssammensætning, følgende opgaver inden for uddannelse, øvelser, erfaringsudveksling og formidling af viden i tæt samarbejde med relevante videnscentre, hvis det er relevant:«.

ii) Litra a) affattes således:

- »a) udarbejdelse og forvaltning af et uddannelsesprogram for civilbeskyttelsespersonel og andet katastrofeberedskabspersonel vedrørende katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats. Programmet skal gøre det muligt at udveksle bedste praksis inden for civilbeskyttelse og omfatte fælles kurser og et system til udveksling af ekspertise inden for katastrofeberedskab, herunder udveksling af unge fagfolk og erfarne frivillige samt udstationering af eksperter fra medlemsstaterne.

Uddannelsesprogrammet skal sigte mod at forbedre koordineringen, kompatibiliteten og komplementariteten af de kapaciteter, der er omhandlet i artikel 9, 11 og 12, og at forbedre kompetencerne hos eksperterne som omhandlet i artikel 8, litra d) og f)«.

iii) Litra f) affattes således:

- »f) stimulering af forskning og innovation og fremme af indførelsen og anvendelsen af relevante nye teknologier til brug for EU-mekanismen.«

c) Følgende stykke tilføjes:

- »4. Kommissionen skal styrke samarbejdet om uddannelse og øge udvekslingen af viden og erfaring mellem EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse og internationale organisationer og tredjelande med henblik på at bidrage til opfyldelsen af internationale forpligtelser med hensyn til katastroferisikobegrænsning, navnlig dem i Sendairammen for katastrofeforebyggelse 2015-2030, som blev vedtaget på FN's tredje verdenskonference om reduktion af katastroferisici den 18. marts 2015 i Sendai, Japan.«

9) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

- »1. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, kan den berørte medlemsstat anmode om assistance via ERCC. Anmodningen skal være så specifik som muligt. En anmodning om assistance udløber efter en periode på højst 90 dage, medmindre nye elementer, der begrundes behovet for fortsat eller supplerende bistand, fremsendes til ERCC.«

10) Artikel 16, stk. 1 og 2, affattes således:

- »1. Når en katastrofe indtræffer uden for Unionen, eller der er overhængende fare for, at den indtræffer, kan det berørte land anmode om assistance via ERCC. Der kan også anmodes om assistance gennem eller af De Forende Nationer eller De Forende Nationers agenturer eller en relevant international organisation. En anmodning om assistance udløber efter en periode på højst 90 dage, medmindre nye elementer, der begrundes behovet for fortsat eller supplerende bistand, fremsendes til ERCC.

2. Indsatser i henhold til denne artikel kan gennemføres enten som en selvstændig bistand eller som et bidrag til en indsats, der ledes af en international organisation. EU-koordineringen integreres fuldt ud i den overordnede koordinering, som varetages af De Forenede Nationers Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (OCHA) og respekterer dets ledende rolle. I tilfælde af menneskeskabte katastrofer eller komplekse nødsituationer skal Kommissionen sikre sammenhæng med den europæiske konsensus om humanitær bistand (*) og overholdelse af de humanitære principper.

(*) EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1.«

11) Artikel 19, stk. 1, affattes således:

- »1. Finansieringsrammen til gennemførelse af EU-mekanismen fastsættes for perioden 2014-2020 til 574 028 000 EUR i løbende priser.

425 172 000 EUR i løbende priser kommer fra udgiftsområde 3 (Sikkerhed og EU-borgerskab) i den finansielle ramme, og 148 856 000 EUR i løbende priser fra udgiftsområde 4 (Et globalt Europa).«

12) Følgende artikel indsættes

»Artikel 20a

Synliggørelse og belønning

1. Enhver form for bistand eller finansiering, der ydes i henhold til denne afgørelse, skal på passende vis synliggøre Unionen, bl.a. ved at EU-symbolet fremhæves i forbindelse med de kapaciteter, der er omhandlet i artikel 11 og 12 og artikel 21, stk. 2, litra c). Kommissionen udvikler en kommunikationsstrategi med henblik på at synliggøre de konkrete resultater af de tiltag, der er gennemført under EU-mekanismen, for borgerne.

2. Kommissionen uddeler medaljer med henblik på at anerkende og belønne mangeårigt engagement og ekstraordinære bidrag til Unionens civilbeskyttelse.«

13) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra j), affattes således:

»j) oprettelse, forvaltning og vedligeholdelse af rescEU-kapaciteter i overensstemmelse med artikel 12«.

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra c), affattes således:

»c) omkostninger, der er nødvendige for at opgradere eller reparere indsatskapaciteter, således at de opnår en stand, hvor de står klar og er tilgængelige og kan indsættes som led i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, i overensstemmelse med Den Europæiske Civilbeskyttelsespuljes kvalitetskrav og, hvis det er relevant, de henstillinger, der er formuleret i certificeringsprocessen (»tilpasningsomkostninger«). Disse omkostninger kan omfatte omkostninger i forbindelse med funktionalitet, modulers og andre indsatskapaciteters interoperabilitet, selvstændighed, selvforsyning, transportegnethed, pakning og andre nødvendige omkostninger, forudsat at de pågældende omkostninger specifikt vedrører kapaciteternes deltagelse i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje.

Tilpasningsomkostninger kan omfatte:

i) 75 % af de støtteberettigede omkostninger i tilfælde af en opgradering, forudsat at dette beløb ikke overstiger 50 % af de gennemsnitlige omkostninger ved udvikling af kapaciteten, og

ii) 75 % af de støtteberettigede omkostninger i tilfælde af en reparation.

Indsatskapaciteter, hvortil der ydes finansiering i henhold til nr. i) og ii), stilles til rådighed som en del af Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje i en minimumsperiode, der er forbundet med de modtagne midler, på mellem 3 og 10 år at regne fra deres effektive tilgængelighed som en del af Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, medmindre deres økonomiske levetid er kortere.

Tilpasningsomkostninger kan bestå af enhedsomkostninger eller faste beløb, der fastsættes pr. kapacitetstype.«

ii) Første afsnit, litra d), og andet afsnit udgår.

c) Følgende stykker tilføjes:

»3. Den finansielle bistand til de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra j), omfatter de omkostninger, der er nødvendige for at sikre, at rescEU-kapaciteterne er tilgængelige og kan indsættes under EU-mekanismen i overensstemmelse med nærværende stykkes andet afsnit.

Kommissionen skal sikre, at den finansielle bistand som omhandlet i dette stykke svarer til mindst 80 % og ikke over 90 % af de samlede anslåede omkostninger, der er nødvendige for at sikre, at rescEU-kapaciteterne er tilgængelige og kan indsættes under EU-mekanismen. Det resterende beløb afholdes af de medlemsstater, der opbevarer rescEU-kapaciteterne. De samlede anslåede omkostninger for hver type rescEU-kapacitet fastsættes ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til artikel 32, stk. 1, litra g). De samlede anslåede omkostninger beregnes under hensyntagen til kategorierne af støtteberettigede omkostninger, jf. bilag Ia.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 for at ændre bilag Ia angående kategorierne af støtteberettigede omkostninger.

Den finansielle bistand, der er omhandlet i dette stykke, kan gennemføres via flerårige arbejdsprogrammer. For foranstaltninger, der rækker ud over et år, kan budgetforpligtelserne opdeles i årlige trancher.

4. For kapaciteter, der er oprettet for at imødegå risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser, som defineret ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra ha), skal Unionens finansielle bistand dække alle omkostninger, der er nødvendige for at sikre, at de er tilgængelige og kan indsættes.

5. De i stk. 3 omhandlede omkostninger kan alt efter omstændighederne bestå af enhedsomkostninger, faste beløb eller faste satser, der fastsættes pr. kapacitetskategori eller -type.«

14) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»**Støtteberettigede foranstaltninger vedrørende udstyr og indsatsen**«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Unionens finansielle bistand til transport af kapaciteter, der ikke på forhånd er afsat til Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, og som indsættes i tilfælde af en katastrofe eller en overhængende fare for en katastrofe i eller uden for Unionen, må ikke overstige 75 % af de samlede støtteberettigede omkostninger.«

c) Stk. 2, 3 og 4 affattes således:

»2. Unionens finansielle bistand til kapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, må ikke overstige 75 % af omkostningerne ved driften af kapaciteterne, herunder transport, i tilfælde af en katastrofe eller en overhængende fare for en katastrofe i Unionen eller en deltagende stat.

3. Unionens finansielle bistand til transport må ikke overstige 75 % af de samlede støtteberettigede omkostninger i forbindelse med transporten af de kapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, når de indsættes i tilfælde af en katastrofe eller en overhængende fare for katastrofe uden for Unionen, jf. artikel 16.

4. Unionens finansielle bistand til transportressourcer kan derudover dække maksimalt 100 % af de samlede støtteberettigede omkostninger omhandlet i litra a)- d), hvis dette er nødvendigt med henblik på at gøre sammenlægningen af medlemsstaternes assistance driftsmæssigt effektiv, og hvis omkostningerne vedrører et af følgende emner:

- a) korttidsleje af lagerkapacitet til midlertidigt at oplagre assistancen fra medlemsstaterne med henblik på at fremme koordineret transport heraf
- b) transport fra den medlemsstat, der yder assistance, til den medlemsstat, der formidler den koordinerede transport
- c) ompakning af medlemsstaternes assistance med henblik på maksimal udnyttelse af de til rådighed stående transportkapaciteter eller opfyldelse af specifikke operationelle krav, eller
- d) lokal transport, transit og oplagring af fælles assistance med henblik på at sikre koordineret levering på bestemmelsesstedet i det anmodende land.

4a. Når rescEU-kapaciteter anvendes til nationale formål i overensstemmelse med artikel 12, stk. 5, dækkes alle omkostninger, herunder vedligeholdelses- og reparationsomkostninger, af den medlemsstat, der anvender kapaciteterne.

4b. I tilfælde af indsættelse af rescEU-kapaciteter under EU-mekanismen dækker Unionens finansielle bistand 75 % af driftsomkostningerne.

Uanset første afsnit dækker Unionens finansielle bistand 100 % af driftsomkostningerne ved de rescEU-kapaciteter, der er nødvendige i forbindelse med katastrofer med lav sandsynlighed og store konsekvenser, og som indsættes under EU-mekanismen.

4c. Ved indsættelser uden for Unionen som omhandlet i artikel 12, stk. 10, dækker Unionens finansielle bistand 100 % af driftsomkostningerne.

4d. Når Unionens finansielle bistand som omhandlet i denne artikel ikke dækker 100 % af omkostningerne, affholdes det resterende beløb af den bistandsanmodende stat, medmindre andet er aftalt med den medlemsstat, der tilbyder bistand, eller den medlemsstat, der opbevarer rescEU-kapaciteterne.«

d) Følgende stykke tilføjes:

»8. Transportomkostninger kan bestå af enhedsomkostninger, faste beløb eller faste satser, der fastsættes pr. omkostningskategori.«

15) Artikel 26, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Foranstaltninger, som modtager finansiell bistand i henhold til denne afgørelse, må ikke modtage bistand fra Unionens øvrige finansielle instrumenter. I overensstemmelse med artikel 191, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (*) forhindrer finansiell bistand ydet i henhold til artikel 21, 22 og 23 i denne afgørelse dog ikke finansiering fra andre EU-instrumenter i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat deri.

Ansøges der om finansiell bistand i henhold til denne afgørelse, sørger Kommissionen for, at ansøgere og støttmodtagere oplyser den om finansiell bistand fra andre kilder, herunder Unionens almindelige budget, og om aktuelle ansøgninger om sådan bistand.

2. Der udvikles synergier, komplementaritet og øget koordination med andre EU-instrumenter som f.eks. dem, der støtter samhørighed, udvikling af landdistrikter, forskning, sundhed, migration og sikkerhedspolitikker samt Den Europæiske Unions Solidaritetsfond. I tilfælde af en indsats i forbindelse med humanitære kriser i tredjelande sørger Kommissionen for, at der er komplementaritet og sammenhæng med de foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne afgørelse, med foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordning (EF) nr. 1257/96, og sikrer, at disse foranstaltninger gennemføres i tråd med den europæiske konsensus om humanitær bistand.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).«

16) I artikel 28 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. EU-mekanismen er åben for deltagelse af:

a) landene i Den Europæiske Frihandelsområde (EFTA), som er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), på de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen, og andre europæiske lande, når aftaler og procedurer hjemler mulighed derfor

b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser eller lignende.

1a. Deltagelse i EU-mekanismen omfatter deltagelse i dens aktiviteter i overensstemmelse med de mål, krav, kriterier, procedurer og frister, som er fastlagt i denne afgørelse, og skal være i overensstemmelse med de specifikke betingelser, som er fastlagt i aftalerne mellem Unionen og den deltagende stat.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Internationale eller regionale organisationer eller lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, kan samarbejde om aktiviteter under EU-mekanismen, når relevante bilaterale eller multilaterale aftaler mellem disse organisationer eller lande og Unionen giver mulighed herfor.«

17) Artikel 30 affattes således:

»Artikel 30

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 19, stk. 5 og 6, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2020.

3. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 21, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 21. marts 2019.

4. Den i artikel 19, stk. 5 og 6, og artikel 21, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

5. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

6. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

7. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 5 og 6, og artikel 21, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.»

18) Artikel 32, stk. 1, litra g) og h), affattes således:

- »g) oprettelse, forvaltning og vedligeholdelse af rescEU, jf. artikel 12, herunder kriterier for afgørelser om indsættelse, operationelle procedurer samt omkostninger som omhandlet i artikel 21, stk. 3
- h) oprettelse og tilrettelæggelse af EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse, jf. artikel 13
- ha) risikokategorierne med lav sandsynlighed og store konsekvenser, og de tilsvarende kapaciteter til at håndtere dem, som omhandlet i artikel 21, stk. 4
- hb) kriterierne og procedurerne for at anerkende mangeårigt engagement og ekstraordinære bidrag til Unionens civilbeskyttelse som omhandlet i artikel 20a.»

19) Artikel 34 affattes således:

»Artikel 34

Evaluering

1. Der føres jævnligt tilsyn med gennemførelsen af foranstaltninger, som modtager finansiel bistand.
2. Kommissionen forelægger hvert andet år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om den indsats og de fremskridt, der er gjort i henhold til artikel 11 og 12. Rapporten indeholder oplysninger om fremskridtene med at nå kapacitetsmålene og om de mangler, der fortsat består, som omhandlet i artikel 11, stk. 2, under hensyntagen til oprettelsen af rescEU-kapaciteter i overensstemmelse med artikel 12. Rapporten skal også omfatte en oversigt over budget- og omkostningsudviklingen i forbindelse med indsatskapaciteter og en vurdering af behovet for at videreudvikle disse kapaciteter.
3. Kommissionen evaluerer anvendelsen af denne afgørelse og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en meddelelse om effektiviteten, omkostningseffektiviteten og den fortsatte gennemførelse af denne afgørelse, navnlig artikel 6, stk. 4, og af rescEU-kapaciteterne senest den 31. december 2023 og derefter hvert femte år. Meddelelsen ledsages om nødvendigt af forslag til ændringer af denne afgørelse.»

20) Artikel 35 affattes således:

»Artikel 35

Overgangsbestemmelser

Indtil den 1. januar 2025, kan der ydes finansiel bistand fra Unionen til at dække 75 % af de omkostninger, der er nødvendige for at sikre hurtig adgang til nationale kapaciteter svarende til dem, der er defineret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2. Til dette formål kan Kommissionen yde direkte tilskud til medlemsstaterne uden indkaldelse af forslag.

De kapaciteter, der er omhandlet i første stykke, udpeges som rescEU-kapaciteter indtil udløbet af overgangsperioden.

Uanset artikel 12, stk. 6, træffes afgørelsen om indsættelse af de i første stykke omhandlede kapaciteter af den medlemsstat, der stillede dem til rådighed som rescEU-kapaciteter. Når nationale katastrofesituationer, force majeure eller undtagelsesvis andre alvorlige grunde hindrer en medlemsstat i at stille disse indsatskapaciteter til rådighed i en konkret katastrofesituation, underretter denne medlemsstat snarest muligt Kommissionen ved henvisning til nærværende artikel.»

21) Artikel 38 udgår.

22) Henvisningerne til »Den Europæiske Katastrofeberedskabskapacitet«, »EERC« og den »frivillige pulje« betragtes i hele afgørelsens tekst som henvisninger til »Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje«.

23) Bilag Ia, der er angivet i bilaget til denne afgørelse, indsættes.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Eksisterende ordninger under artikel 28 i afgørelse nr. 1313/2013/EU finder fortsat anvendelse, indtil de eventuelt erstattes.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BILAG

»BILAG IA

**OMKOSTNINGSKATEGORIER, DER KAN INDGÅ I BEREGNINGEN AF DE SAMLEDE ANSLÅEDE
OMKOSTNINGER, JF. ARTIKEL 21, STK. 3**

1. Omkostninger ved udstyr
 2. Vedligeholdelsesomkostninger, herunder reparationsomkostninger
 3. Forsikringsomkostninger
 4. Uddannelsesomkostninger
 5. Lageromkostninger
 6. Registrerings- og certificeringsomkostninger
 7. Omkostninger ved forbrugsartikler
 8. Omkostninger ved personel, der er nødvendigt for at sikre, at rescEU-kapaciteter er tilgængelige og kan indsættes.«
-